

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 12. 2013, č. j. 30666/13/5000-14402-704389, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, ze dne 29. 8. 2014, č. j. 59 Af 23/2014 - 51,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, č. j. 59 Af 23/2014 - 51 ze dne 29. 8. 2014, (dále jen „napadené usnesení“), kterým byla zamítnuta její žádost o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, jako je včasné podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), řádné zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), absence dalších zákonných důvodů nepřipustnosti (§ 104 s. ř. s.), apod.

Kasační stížnost je **opožděná**.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Podle § 42 odst. 5 s. ř. s., *nestanoví-li tento zákon jinak, užití se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení.* Podle § 49 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), *nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, písemnost uloží a adresátu zanechá vhodným způsobem písemnou výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Nelze-li zanechat výzvu v místě doručování, vrátí doručující orgán písemnost odesílajícímu soudu a uvede, ve který den nebyl adresát zastížen. Odesílající soud vyvěsí na úřední desce výzvu k vyzvednutí písemnosti u soudu.*

Podle § 49 odst. 4 o. s. ř., *nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu soudu a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu.*

Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že napadené usnesení bylo stěžovatelce zasláno do vlastních rukou na adresu jejího bydliště. Z údajů na doručence plyne, že stěžovatelka nebyla zastížena a zásilka byla uložena a připravena k vyzvednutí dne 29. 8. 2014, přičemž od následujícího dne počala plynout desetidenní lhůta podle § 49 odst. 4 o. s. ř. Poslední den této lhůty připadl na pondělí 8. 9. 2014 a tento den zároveň nebyl státním svátkem. Protože si stěžovatelka písemnost nevyzvedla v desetidenní úložní lhůtě, považuje se podle zákona poslední den této lhůty za den doručení. Písemnost byla následně vložena do domovní schránky dne 9. 9. 2014.

S ohledem na znění § 49 odst. 4 o. s. ř. není okamžik vložení písemnosti do schránky relevantní pro určení data doručení písemnosti. Rozhodující je uplynutí lhůty deseti dnů ode dne, kdy byla písemnost připravena k vyzvednutí, k němuž dochází uplynutím posledního okamžiku desátého dne této lhůty. Lze také odkázat např. na usnesení zdejšího soudu ze dne 24. 2. 2004, č. j. 5 Azs 15/2004 - 34 (dostupné na www.nssoud.cz), kdy tento dospěl k závěru, že za den doručení rozhodnutí, od kterého počíná běžet lhůta k podání kasační stížnosti, nelze považovat den, kdy stěžovatelka zásilku osobně převzala, pokud se tak stalo poté, kdy již uplynula desetidenní úložní doba, jejíž poslední den se považuje za den doručení, i když se adresát o tomto uložení nedozvěděl.

Kasační stížností napadené usnesení krajského soudu obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, ve kterém je v souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto usnesení je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení. V poučení je také uvedeno, že lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší pracovní den.

Jak již bylo výše uvedeno, napadené usnesení bylo stěžovatelce doručeno v pondělí dne 8. 9. 2014. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v úterý dne 9. 9. 2014 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pondělí dne 22. 9. 2014 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. *lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*

pokračování

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději v pondělí dne 22. 9. 2014 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla podána k poštovní přepravě až v úterý dne 23. 9. 2014 (č. 1. 2 spisu). Nutno tedy uzavřít, že kasační stížnost byla podána opožděně; zmeškání lhůty nelze prominout.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti napadenému usnesení odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně. Z téhož důvodu Nejvyšší správní soud neodstraňoval další vady kasační stížnosti, zejména nedostatek právního zastoupení stěžovatelky (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), neboť opožděnost kasační stížnosti je nezhojitelný nedostatek podmínek řízení, pro který nelze řízení dále vést.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. října 2014

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu